

[Krag.]

i Arbejdsløsheden, som vi i indeværende Sommer har set. Hvad endelig Handels- og Kontormedhjælperarbejdsløsheden angaar, saa kan det ærede Medlem jo aldeles ikke læse det af ham paastaaede Forhold ud af den Statistik, han her møder op med, for han ved særdeles vel, at det er et Mindretal af Handels- og Kontormedhjælperne, som er Medlemmer af den Organisation, det ærede Medlem henviser til, og desuden er han ganske ude af Stand til at udskille i Henseende til Virkningen paa Ledigheden de forskellige Aarsager fra hinanden, hvilket maatte være Betingelsen for, at det ærede Medlem kan tillade sig at paastaa, paa Grundlag af Arbejdsløshedstallene indenfor Handels- og Kontormedhjælperforbundet, at den Lov, vi behandler, ikke har haft en skadelig Virkning paa Beskæftigelsesgraden inden for Handel og Omsætning. Der er nemlig ikke den allerfjerneste Tvivl om, at den har haft det, og det er ogsaa gentagende blevet sagt fra meget sagkyndig Side. Da man for et Aars Tid siden eller saa afæskede Lederen af Valutakontoret Oplysninger om, hvilken beskæftigelsesmæssig Virkning man tillagde Importreguleringen, gik Svaret ud paa, at Plus og Minus efter Valutakontorets Opfattelse ophævede hinanden, altsaa at det Antal, der var blevet beskæftiget inden for Industri og Haandværk, nogenlunde neutraliseredes af det Antal, der var blevet ledigt indenfor Handels- og Kontorvirksomhed. Saaledes var det dengang, og naar vi siden har drøftet denne Sag i Valutaudvalget, hvad jo gentagende er sket, har Udvalgets Opfattelse ganske svaret til den Opfattelse hos Valutakontoret, som jeg her har mindet om. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der ser det som sin Opgave ikke blot at faa opretholdt de nugældende regulerende Bestemmelser, men ogsaa at faa dem udvidet, er interesseret i at fremstille denne Lovgivning, som om den har været af afgørende beskæftigelsesmæssig Betydning, hvad jo aldeles ikke er Tilfældet.

Naa, men Hensigten var altsaa i størst muligt Omfang at varetage de handelspolitiske Formaal og tillige at pleje valutamæssige og importregulerende Hensyn i den Udstrækning, som Situationen gjorde fornøden. Der tilsigtedes altsaa faktisk en ny Aand, men det er jo ikke den, der særlig har givet sig Udslag inden for Valutakontoret og i Ministeriets Behandling af Sagerne. Jeg erkender fuldt ud de mange vanskelige Enkeltheder, der er paa de mange Omraader, men Forholdet er jo ikke desto mindre det,

at Utilfredsheden og Kritikken i stigende Grad er kommet frem. Man havde haabet over for alt dette at skabe en Llynafleder i Valutanævnet. Dette Nævn, som nedsatte i Henhold til Loven af 1932, fik jo en meget alsidig Sammensætning, maaske en for alsidig Sammensætning, men jeg spørger: hvilken Rolle har dette Nævn spillet? Jeg har ved at tale med enkelte af dets Medlemmer faaet det Indtryk, at det overhovedet ingen Rolle har spillet, at det har været betydningsløst, og at der ikke fra nogen Side er vist det noget som helst Hensyn. Nævnets Opgave vil alle Medlemmer i denne Sal have i frisk Erindring, den er jo fastsat i selve Loven; det paalægges i denne Ministeren at forhandle med dette Nævn, i hvilket de forskellige Erhvervsgrupper er repræsenteret, og det paahviler Nævnet at yde Administrationen sagkyndig Bistand ved Importens Regulering. Det er ved denne Lejlighed interessant, synes jeg, at faa at vide, om den højtærede Minister overhovedet har forhandlet med Erhvervene gennem Nævnet før dette Lovforslags Fremsettelse.

Det, som imidlertid er Hovedsagen, er dette: Er det fremdeles nødvendigt, at Afgørelsen af hele Danmarks handelsmæssige Forhold til Udlandet, Afgørelsen af Importspørgsmaalet i alle Enkeltheder skal ligge i en Statsinstitutions Haand? Selv om det maa erkendes, at visse Foranstaltninger er fornødne, behøver dette jo ikke at betyde, at al Dispositionsfrihed med Hensyn til Importen indtil de mindste Enkeltheder skal berøves Importørerne og Handelsstanden.

Det er jo ganske klart, at hvor Sagkundskab ikke paa alle Omraader kan være repræsenteret — og det er jo umuligt inden for Administrationen af et Kontor som det her omtalte —, kan der i mange Henseender beredes Handelen og Erhvervslivet i det hele taget Vanskeligheder, og det sker i mange Tilfælde i god Tro, nemlig simpelt hen paa Grund af manglende Forstaaelse; men det er Vanskeligheder, som man burde undgaa at bringe de vedkommende ind i. Man har jo hørt de mest grælle Eksempler paa, hvad der i saa Henseende kan passere. Det ærede Medlem kender godt en mærkelig Historie om en Mand, som søgte Valutaattester til Import inden for 3 forskellige Varegrupper til et Beløb af 210 000 Kr., tror jeg det var, og da de 2 af disse Varegrupper umiddelbart efter kom paa Frilisten, tilstillede man den vedkommende Mand Valutaattester for den tredje Varegruppes Vedkommende lydende paa en